

Förordning om ändring i gränssjukvårdsförordningen (1962:390);

SFS 2013:1150

Utkom från trycket
den 27 december 2013

utfärdad den 19 december 2013.

Regeringen föreskriver att 1 och 2 §§ gränssjukvårdsförordningen (1962:390)¹ ska ha följande lydelse.

1 §² Har någon som är försäkrad för bosättningsbaserade förmåner enligt 4 och 5 kap. socialförsäkringsbalken fått behov av läkarvård eller fysioterapeutisk behandling under vistelse inom en svensk kommun vid riksgränsen mot Finland eller Norge och fått sådan vård eller behandling i det angränsande landet, ska Försäkringskassan lämna ersättning för den försäkrades utgift för vården eller behandlingen.

2 §³ Ersättning för utgift för läkarvård lämnas högst med ett belopp som motsvarar det arvode som en privatpraktiserande läkare med ersättning enligt lagen (1993:1651) om läkarvårdsersättning skulle ha fått tillgodoräkna sig för vården. Utgift för fysioterapi ersätts högst med ett belopp som motsvarar det arvode som en privatpraktiserande fysioterapeut med ersättning enligt lagen (1993:1652) om ersättning för fysioterapi skulle ha fått tillgodoräkna sig för behandlingen.

Från ersättning för utgift för vård eller behandling görs avdrag med ett belopp som motsvarar den patientavgift som gäller för vården eller behandlingen i patientens hemlandsting.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2014.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande för behandling som har lämnats före ikraftträdandet.

På regeringens vägnar

GÖRAN HÄGGLUND

Lars Hedengran
(Socialdepartementet)

¹ Förordningen omtryckt 1986:435.

Senaste lydelse av förordningens rubrik 1986:435.

² Senaste lydelse 2010:1649.

³ Senaste lydelse 1993:1666.

